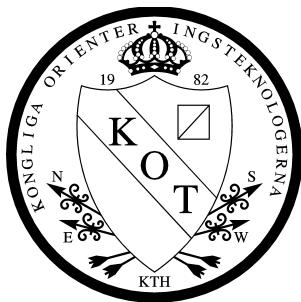

KOTletter... ...gör Comeback!

#1 2006

Vem vann KOT:s öl-orientering och vem däckade först på årsfesten?

Vad hände egentligen på NSM?

Hur gick det på KM?

Redaktörens rader

Tentor skulle skrivas, kroppen skulle tränas, fester skulle festas och brev skulle delas. Klassikern bland studenter, dygnet är helt enkelt för kort. Men nu äntligen är den här, rykande färsk, för andra gången. Nästan färdig tidning var så rykande att den gick upp i rök. Jag svor och suckade, pratade med min datortekniker (brorsan). När ingenting hjälpe, insåg jag att det bara var att börja om på nytt. Datorer är som killar, det är mycket ni är bra på men ibland ska ni krångla till livet för en.

Efter ett alldeles för långt uppehåll gör alltså KOTletter comeback, 31 sidor fullspäckade med artiklar du inte vill missa. Jag vill passa på att varna känsliga läsare för en del av bilderna. Trevlig lästund!

//Mirja Andersson

Ordföranden har ordet

Det blev kanske en liten sen start på min verksamhet. Att ha första mötet i slutet på april är kanske inte så bra men vi har klarat av det mesta ändå.

Personligen är jag mycket nöjd med min insats på ÖL-OL men att bli slagen med ett par sekunder av Purjo svider. Är dock mycket nöjd med att ha noterat den 2a bästa sträcktiden på sista kontrollen. Festen var ju en hitt också med ett utmärkt tema men jag var en aningen frånvarande där ett tag... Så jag undrar bara vem som tog de där extra bilderna?

Nu är det sommar och kanske så kommer jag att kunna träna lite mer seriöst fram till 5-dagars men framförallt 6e etappen där jag räknar med att KOT dominerar på dansgolvet som vi gjorde i fjol...

Ha det bra i värmen så ses vi i höst... (då jag behagar dyka upp)

// Peter

Poliser, gummibåtar och fulla finnar

Missade du NSM i höstas? Oförlåtligt. Eller har du bara en enda stor minneslucka från helgen i Linköping? Förståeligt. Alla kan vi behöva en liten uppdatering av vad som egentligen hände den där kalla novemberhelgen..

Snacket hade gått länge och äntligen var det så dags för NSM. Inte nog med att KOT och flickorna från SOHO reste dit tillsammans. Det hade också filats på ett gemensamt tema för stockholmstudenterna... Nåväl, resan avgick i alla fall från teknologernas högkvarter och stämningen infann sig med en gång.

Burkar öppnades, gummibåtar blåstes upp, reklamslogans sjöngs och humöret var på topp. En stund senare hördes en skånsk, lätt berusad stämma i mikrofonen gapandes något om "här ligger Cloettafabriken...". Vi var framme.

Direkt bar det av mot nattsprinten. Vissa sprang seriöst (Bosan försvarade KOT-färgerna bäst med sin tredjeplats) medan andra stod och värmdes vid elden. Efteråt lyckades SOHO-

brudarna smöra för arrangörerna och därmed var bastu och förfest fixat, endast 100 meter från TC. Fler burkar sveptes, bastusnacket tog vid, handdukar rycktes och alla var grymt laddade för fest.

En stund senare hade folk letat sig bort mot ”puben” inne på universitetsområdet. Stockholmarna rockade som aldrig förr. En del visade snygga moves på dansgolvet medan andra intog plats på den balkongliknande övervåningen, ett perfekt läge att spana in sina offer för den som tänkt gå till anfall.

Kvällen blev så småningom natt och därmed kom morgonen allt närmre. Att vakna till ljudet av en ölburks som öppnas, höra hur det pyser... Det är svårt att beskriva i ord. KOT:arna intog frukosten i sovsäcken, alla med individuella taktiker. Någon satsade på cocktailfrukt, någon annan åt gröt medan en tredje smaskade på en Gorbys-pirog.

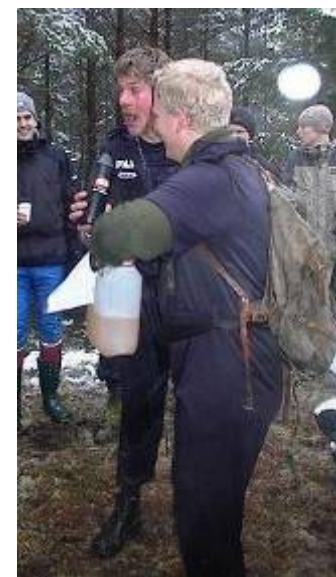
Då var det alltså dags för tävling. KOT, iklädda polismundering, och SOHO, perfekt stylade som fångar från Långholmen, tog klart hem priset för bästa tema.

Visserligen fanns det goda utmanare men UFOs Luciatåg kändes lite för likt KOT:s tomtetema från förra året för att kunna bemötas med respekt... Som konstapel Åkerman uttryckte saken:
– Ska ni vara Securitas-vakter nästa år eller?

Vare sig man sprang tävlingen eller gick i promenadtåget, hamnade alla till slut vid vätskekontrollen. Arrangörerna serverade alkohol i regnbågens alla färger till deltagarnas stora förtjusning. Särskilt Purjo och Korttjock förälskade sig i

dunkdrickandet... Hemmagjord pepparspray i ansiktet och ett jädra studsande i den glödande elden var ungefär vad som hanns med innan de båda gossarna däckade i finnarnas bastutält.

De fulla poliserna släpades till bussen och sedan var det snabb återhämtning som gällde för samtliga. Någon timma senare hade de flesta (mirakulöst) återuppstått och

gjort sig redo för bankett. Mat, sång, tal, presenter, prisutdelningar, efterrätt, mer tal, mer sång. Ja, det var nog en ganska bra sammanfattning av kvällen. En

höjdpunkt var såklart när Anna Tarandi ropades upp på scenen. Passande nog befann hon sig på toaletten just då och kom springandes när hela salen skrålade ”Anna har däckat!!”...

Därefter var det barhäng, karaoke, raggning och dans som gällde. Anmärkningsvärt var att det segrande paret från

långdistansen, Pasi Ikonen och Minna Kauppi, blev utkastade från festen! KOT och SOHO höll sig däremot i skinnet och avrundade med efterfest på skolan där vi bodde.

Beslutet att strunta i kavlen och i stället fara hemåt var det nog ingen som ångrade på söndagsmorgonen. Och när bussen avgick mot Stockholm hade till och med VB hittat tillbaka efter nattens bravader. Trots trötthet och bakrus började redan planer smidas inför nästa NSM. I november smäller det igen...

// Stina Banck

KOT:s sprint-KM

Med förväntan och lite ”snartärdetdagsförtävling”- pirr i magen klev jag och Patrik L av vid Gamla stans tunnelbanestation. Väl inne bland gränderna där jag såg alla orienterare blev det för mycket.

-Titta där Patrik, han kan inte läsa medan han springer, utropade jag.

-Dra åt h*****e vad hon sprang snabbt, stönade jag fram med en stor portion extas i rösten. Nu hade adrenalinet börjat pumpa.

Ju närmre vi kom TC, ju högre blev ljudet av speakern och musiken som spelades ut över gamla stan. När vi rundade hörnet och blickade upp mot Lejonbacken möttes vi av en imponerande syn. Strax under 500 personer ser väldigt mycket ut på den platsen. Det kryllade av orienterare överallt och med löpare som startade var 15 sekund så pulserade TC bokstavligen av människor.

Väl på plats började jag kika runt lite och upptäckte en del KOT-are som hade sprungit eller skulle till att sticka ut. Efter att ha småpratats en del var det tävlingen som gällde. Jag var tvungen att byta bricknummer eftersom jag glömt min bricka och hade som tur var fått låna

Susanne S bricka istället, (tackar, tackar). Nu var det dags att fokusera.

Efter nummerbyte, klädbyte, minimal uppvärmning och mycket skitsnack (fokus var det...) så var det dags att starta. Mantra likt, "Håll i orienteringen", "räkna gränder" och "farten kommer med flytet" gick på repeat i mitt huvud. Starten gick. Ettan satt i en smal gränd lite längre fram.

Först en stor gata, check, sedan några smågränder, typ check och sen in. Borde vara här, tänkte jag. När jag sprungit genom halva gränden misstänker jag att det nog trots allt inte var rätt gränd. Snabbt som attan far jag in i nästa gränd och där är den. Då hade jag ju givetvis inte kollat utgången till tvåan utan inleder med ett riktningsfel, följt av en till miss av gränd vid tvåan. Jag kunde ha haft en bättre start.

Resten av loppet gick bra och jag snubblade uppför spurten, som bestod av den tunga Lejonbacken, och över mållinjen på 18:23, 2:50 efter Niclas Jonasson som vann tävlingen.

Anders Boström vann herrarnas klass i KOTs sprint-KM med tiden 16:26. Han slutade på en 14 plats totalt. Grattis, du höll för favorittrycket.

Etta i damklassen var Maria Henriksson som vann knappt före Mirja Andersson (tre sekunder).

Jag tycker att Sthlm city cup var det perfekta alternativet att förlägga KOT:s sprint-KM till och det enda negativa jag kan erinra mig var det ostabila vädret som skänkte de sent startande ett snorhalt underlag. I övrigt var allt bra, enkelt men funktionellt. Det behöver inte vara svårare än så här att arrangera en tävling.

// Korttjock

Resultat Sprint KM 2006-05-17

D17

Maria Henriksson 18:30

Mirja Andersson 18:33

Jennifer Warg 22:12

H17

Anders Boström 16:26

Andrew Quin 17:49

Johan Björklund 18:02

Magnus Cederlöf 18:03

Erik Larsson 18:09

Johan Axelsson 18:23

Pontus Bergström 18:44

Anders Platt 19:00

Anders Lindberg 19:11

Robert Pedersen 19:43

Peter Löfgren 24:48

Kontaktannonser

Män söker träningsällskap:

Hej jag är en kille på 20 höstar. Jag söker killar och tjejer, lång och smal eller kort och tjock (eller en blandning) för svettiga ol-pass på tisdagar med lika svettig bastu och fika efter det. Även sparringpartners till intervallträning på torsdagar sökes. Det är ett plus, men inget måste, om du vill vara med båda dagarna.

Vem är jag då?

Jag heter Anders och är en kille i mina bästa dar. Jag har ett par VJ Twister och en Silva Jet 6 Spectra för vänster tumme, som asfaltsracers kör jag med Asics. Ibland använder jag också min SI-pinne som är röd.

Mina intressen är att vara teknolog på dagtid och att orientera övrig tid, då främst med Kongliga Orienteringsteknologerna, KOT, där jag också är träningsansvarig.

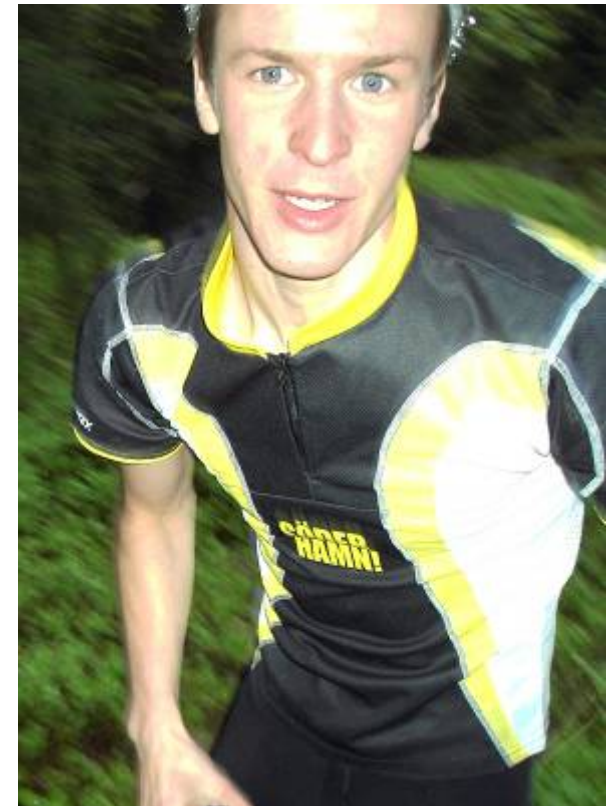
Jag gillar mysiga långpass i skenet av gatubelysningen och med bilarna surrande i bakgrunden, eller varför inte snabbdistans i sörjan efter en bil. Jag är skötsam och kommer nästan jämnt på träningarna.

Verkar det intressant, kom då på träningarna i hörnet Professorslingan 27, tisdag och torsdag kl.1800. Ju fler

vi är desto roligare blir det. Tveka inte du kanske till och med tycker det är roligt.

Jag bor i 08-området och ska lära er allt jag kan. (Nåja det går ju gå ganska fort)

//Lansen

Öl-orienteringen

En skara tappra människor samlades på lördagseftermiddagen på Professorslingan 27. Tjejer och killar redo att tampus om den åtråvärda titeln som öl-orienteringens segrare.

Eftersom regnet duggade tätt skulle kampen bli extra hård.

Orienterare som vi är så räds vi inte regnet, men det blev ändå att vi stod under tak i korridoren för att regnet skulle upphöra.

Avgången försköts något men till slut trotsade vi regnet och begav oss i samlad trupp mot TC.

Med en nedräkning släpptes fältet iväg (men vem var det egentligen som skickade iväg startfältet, tjuvstart ryktas det om!) mot den första rundan. Det var sportsliga idrottare som väntade på sin tur vid de oelektroniska kontrollerna. Första delen av Öl-OI-banan (samma sedan 1998) är häng och innehåller inga öl. Men det är ingen

garanti för bommfria tider, Mappa som inte var med för första gången bommade bra och mycket.

Först in av tjejerna var stumpan, en ledning som verkade vara

avgörande för segern. På herrsidan var det jämnt och vem som var först in är egentligen oviktigt då det inte är där tävlingen avgörs

På herrsidan uppstod en del diskvalificeringar, där ölen kom ut för snabbt i fel ände. Den som blev segrare tillslut var Bocken efter hård konkurrens av Warren. De tappra, Johanna och Patrik, kom in lite

eftersläntrande, men de hade

genomfört första rundan. Nu taggade för att plocka placeringar i öl-drickande. Patrik var en hejare att dricka och med lite hjälp av Kortjock med kontrollerna tog han in mycket. Allt gick bra ända tills slutspurten då det gick lite för fort och han diskades.

Johanna fick också lite hjälp med orienteringen, då av Borsof, en inte lika bra utvecklad orienterare.

På grund av tidsbrist (alla andra ville gå till bastun) fick hon ge upp och lägga ner tävlandet. Borsof kämpade på bra

med både orienteringen och öl-drickandet, liksom Oliver vår schweiziska vän. En ölorientering som skiljer sig mot den han är van vid i de Schweiziska alperna.

Sorken var eftermiddagens trätt, han drack öl som en annan dricker mjölk. Kanske inte så springsnabb, men när ölen kom med i spelet plockade han många placeringar. VeBe, ja, diskad, det hjälper inte att han har varit med tidigare. Man kan göra tabbar ändå...

Själv bommade jag bort mig på första tjejkontrollen, det var där stumpan fick ett försprång som jag inte kunde arbeta upp sedan. Mappa visar på att rutin inte hjälper i denna sport. Han vet att efter en öl-ol vill man ha smaken av något annat än öl. Snacks eller godis ska jag ha med mig nästa gång.

Lansen och Mirja två som inte gillar öl skötte sig mycket bra båda två. De fick i sig alla öl och tog alla kontroller i ett behagligt tempo (till skillnad från oss andra).

Nästa vår är det dags igen...

//Malin Vedin

Resultat KOT:s Öl-orientering 2006-05-20

Damer

1. Stumpan 42,20
 2. Malin 50,40
 3. Emilia 56,30
 4. Susanna i badet 68,18
 5. Mirja 83,10
- Johanna V DNF

Herrar

1. Bocken 35,26
 2. Purjo 40,12
 3. Sorken 40,16
 4. Mr Mayo 40,54
 5. Korttjock 43,58
 6. Bosan 50,40
 7. Mappa 57,40
 8. Borsof 62,30
 9. Oliver 62,40
 10. Lansen 84,50
- Warren DSQ
VeBe DSQ
Patrik DSQ

Vårfesten, kvällen man vill minnas

Öl-orienteringen var över, årets prövning avklarad. Ett glatt, lite smått berusat gäng tog sig på något vingliga ben tillbaka genom skogen mot Lappkärrsberget och Professorslingan 27. Alla hade hittat tillbaka, ingen var skadad och årets två segrare hade korats, men ännu hade kvällen bara börjat.

Väl tillbaka i omklädningsrummet var det bara att svira om till handduk och kliva in i den mycket trånga men gemytliga herrbastun. Björkriset, som egentligen inte alls var björkris spred en fräsch doft och vi klunkade friskt i oss något att dricka i värmen. Undertecknad fick lämna bastuns värme och ta på sig festkläderna tidigare än de andra och kan därför inte redogöra för händelseförloppet som följde, men bilder visar att de andra gjorde allt annat än klä på sig.

Nu skulle det dukas till fest i Ekhagstugan. På programmet stod Norrlandstema varför det till välkomstdrink bjöds på ”vargtass, en blandning av hemkört

och lingondricka” (vilken film? ☺, min favvofilm för övrigt). Jo, men visst var det ett gäng fina norrlänningar som satt utanför stugan och minglade. Undertiden maten tillagades genomfördes en liten frågesport med frågor om KOT, dess medlemmar och lite annat som tillhör allmänbildningen.

På första frågan, om vem som däckar först visade de tävlande upp bra resultat. Hela sju av tretton

gissade på Purjo och vad den något berusade domaren kunde avgöra så var just så fallet. Andra heta namn var VeBe, KortTjock, Stumpan och Mayo. Dessa tappra festare visade dock klass och höll sig på benen hela kvällen.

lämnade festen tillsammans.

Andra frågan, angående hånlandet måste jag också säga klarades av fint, vi känner våra vänner helt enkelt. Susanna i Sjön och Bocken var här ett hett tips (bara namnet säger väl allt?). Domaren såg i och för sig själv inte någon alltför närgången aktivitet men ryktet gick att de

Fråga tre; när bildades KOT? Här verkade de flesta ha prickat in 80-talet i alla fall och många hade till och med alla fyra siffror rätt. År 1982 var rätt svar.

På följande fråga om vem som går hem först fick nästan alla en röst men Cider och Loosern fick två. Hur det egentligen blev i verkligheten är oklart men sistnämnda var väl en helgardering så att säga.

Fråga fem handlade om vem som skulle vinna Eurovision Song Contest som gick av stapeln samma kväll. Här var det, till skillnad från verkligheten en hård kamp mellan grannländerna Sverige och i Finland. Facit behöver jag nog inte nämna, men är det någon som inte vet så jag avslöja att vinnande landet står som värdar för en väldigt trevlig tävling i november månad.

Angående vem som var mest genuin Norrlänning visar inlämnade svar, som här även kan ses som en omröstning att Patrik har vunnit. Grattis Patrik!

Fråga sju: Vem hade mjukast höfter på dansgolvet? Här tog VeBe hem en stor seger, i alla fall på pappret. Han fick drygt 50 procent av rösterna och visst dansar han både hellre och bra. I damklassen tog Mirja hem segern med knapp marginal.

Som så många hade gissat på följande fråga så somnade Rickhard Wass hemma hos Mirja. Men för er som spekulerar i vad som verkligen hände så säger mycket säkra källor att ni som tänker på annat än madrass på golvet kan lägga ner.

Nästa fråga handlade om var Norrland börjar. Ett förslag är vid Norrtull, vilket låter rimligt. Varför skulle det annars heta så? Dessutom ligger Lappland i Norrland och därför borde Lappis ligga där vilket stärker teorin om Norrtull som gräns. De riktiga Norrlänningarna hävdar dock att gränsen går vid Dalälven, men hur det egentligen står till får ni ta reda på själva.

Följande fråga var för många av oss svår att besvara då minnet från den tiden inte är helt fullständigt. Det handlade om vem som var fullast vid vätskekontrollen på NSM. Här tog Purjo en knapp seger över Korttjock med 7-6.

Kommande fråga handlade om vad VeBe egentligen gör på KTH. Här har vi fått in svar som "raggar lamkött", "inget", "super", "går på toa" och "säljer glass". Han själv påstår att han är

doktorand i tillämpad processmetallurgi men verkar fullt medveten om att det kan sättas lika med surfar OL-sidor.

Dagens kuggfråga löd som följer; Vilken är Norrlands Landskapsblomma? Här har det kommit in förslag som ljung, enblomma, björk, tallkotte och maskros. Någon påstår att det inte finns några blommor så lång norr ut och endast två stycken hade hängt med på geografiundervisningen på lågstadiet och visste att Norrland inte är ett landskap.

Frågesporten var avklarad och maten var nu framdukad. Hungriga efter allt rännande intog vi den perfekt tillagade rostbiffen och potatissalladen. Till maten serverades självklart temat till ära Norrlands Guld. Glupska

orienterare åt sig mätta, rostbiffen tog slut men vi var klena på potatissallad. VeBe kämpar kanske fortfarande med att få i sig hinken som blev över. Det var ändå bra att inte alla åt mer potatissallad för då hade de inte fått rum med den

utsökta hembakade chokladkakan med hemvispad grädde. Tack Stumpan!

Kvällen fortsatte sedan som kvällar i Ekshagstugan brukar göra. Prisutdelning för dagens bravader, hångel med nyckelpigor, hångel med människor, dans, mys och pys. Då undertecknads minne inte riktigt är fullständigt låter jag bilderna tala för sig själv.

”En bild säger mer än tusen ord”.

Ja, då var min första öl-orientering avklarad, kroppen hade fått parta loss och jag är lycklig i sinnet. Jag väntar spánt på en inbjudan från festkommittéen till nästa event.

// Mirja Andersson

Avhandlingen

Som framkom under vårfesten är det många som undrar vad Johan "VeBe" Björklund egentligen gör på KTH. För att få räsida på detta och för att ingen ska gå omkring och tro att han bara super, raggar och äter glass hela dagarna så presenteras här hans abstract från avhandlingen. Så för er som behärskar det engelska språket; läs och begrundna.

Abstract

The thesis is based on two supplements with two major objectives. In the first supplement equilibrium top slag-steel bulk and inclusions-steel bulk were investigated by comparison between calculated and measured oxygen activity values. This was done by applying different oxide activity models for slags combined with thermodynamic calculations. In the second supplement the inclusion composition is studied during the ladle refining process. The inclusion composition is related to top slag composition and other parameters during ladle treatment.

The work was carried out by collecting data during well controlled sampling procedures at two different steel plants. Extensive inclusion analyses in Scanning Electron Microscope, SEM, were done. The data was used together with thermodynamics for a description of the interaction between slag-steel-inclusion interaction during ladle treatment.

Evaluation of inclusion composition during the ladle refining have revealed that the majority of the inclusions belonged to the system $\text{Al}_2\text{O}_3\text{-CaO-MgO-SiO}_2$ and showed a continuous composition change throughout the ladle refining process, from high Al_2O_3 , via MgO-spinel to finally complex types rich in CaO and Al_2O_3 . The final composition after vacuum treatment was found to be close to the top slag composition. Small process parameter changes and practical variations during ladle refining were proven to give large differences of the inclusion composition.

Finally, it was concluded that equilibrium does not exist between top slag and steel bulk, with respect to oxygen, for the studied conditions. However, the equilibrium does exist between the steel bulk and inclusion.

Keywords: Ladle treatment, steel, slag, inclusions, ladle, refining, vacuum, tool steel, oxide activity, slag models, oxygen, equilibrium

Vill du fördjupa dig ytterligare i ämnet föreslås att du beger dig till Kungliga Tekniska Högskolans bibliotek och läser hela avhandlingen.

// Mirja Andersson

En helt vanlig regnig tisdagskväll

Det var i maj allt hände. Efter en tuff vecka med sprint-KM, öl-orientering och vårfest skulle nu mästerskapsveckan avslutas med ett KM i tisdagsdistans. För er som inte har sprungit den distansen förut så är det förkortat långdistans. Pirret i magen fanns där och kämparglädjen...?, jo det fanns nog lite av den också. Vi samlades som vanligt vid PS 27 och möttes upp av tävlingsledaren och banläggaren Johan "VeBe" Björklund för gemensam uppvärmning bort till TC.

Efter toalettbesök samt lite stretch och skitsnack (mest skitsnack) var det dags för första start. Någon minut senare när tävlingsledaren stått och sett fundersam ut en liten stund upptäcktes att han glömt sätta ut första kontrollen. Ajajaj, men det är sånt som händer och Johan "Korttjock" Axelsson tog med sig kontrollen ut när han startade. Det verkar dock som om hans annars så stabila psyke blivit en aning rubbat av incidenten. Utifrån skogen hördes snart ett "Fan, nu bommar jag".

Så var det äntligen dags för mig att starta, in med stämpelkortet, några spänsthopp och så "pip". På lätta ben sprätte jag iväg mot första kontrollen. Väl framme satt där fortfarande ingen kontroll, vilket tyder på att föregående startande fortfarande inte blivit vän med kartan.

Orienteringsflytet fortsatte men benen kändes alltmer som spagetti. Trots det gick jag jämnt med herrtäten hela första slingan. Jaja, visst såg jag nästan tre av

kontrollerna från mitt fönster, men lite fördel ska man ha av att bo på Lappis.

Första slingan avklarad, en återstog. Kartan byttes ut och fokuseringen knäpptes på igen. Ut mot första kontrollen på andra slingan sneglade jag lite bakåt då jag visste att min värsta konkurrent Malin Vedin gått ut strax efter mig. Ingen Malin i sikte. Kontrollerna satt där dom skulle, förutom sista som inte satt alls. Jag spurtade så fort benen bar mot mål påhejad av den tre personer stora publiken.

Spänningen var hög och luften kall. Löparna dröjde och tävlingsledaren kunde utropa mig till segrare i damklassen. Första och troligtvis sista segern i år. Kylan trängde på och jag började frysa. Tyvärr kunde jag inte vara kvar och se då mina slagna konkurrenter lunkade i mål utan joggade istället hemåt för att förbereda fikat. Först en varm dusch och ett bastubad, med tillhörande skitsnack, det har vi alla gjort oss förtjänta av.

Sedan var det dags för fika med korvstekning hemma på Forskarbacken 13. Korven åts i upp tillsammans med potatissallad och chilinötter. De tappra KOTarna var trötta efter en tuff vecka och drog sig hem till sitt, mer eller mindre nöjda med dagens resultat.

// Mirja Andersson

Resultat KOT:s tisdags-KM:

	Varvning	Kartbyte	Mål
	3.3km	6.6 km	8.4km
Erik Larson	25,04	46,13	58,19
Anders Lindberg	24,44	46,54	58,35
Pontus Bergström	23,44	46,53	60,54
Johan Axelsson	25,49	50,13	64,4
Peter Löfgren	29,46	60,1	-
Peter Novak	39,06	77,35	<Maxtid
	Kartbyte	Mål	
	3.4km	5,2	
Mirja Andersson	26,49	42,08	
Malin Vedin	43,52	61,28	
Johanna Videsjö	54,25	80,55	

Tack VeBe för det fina arrangemanget!

Jukola in the land of Lordi.

Om NSM inte ens försöker vara en seriös tävling så åker de flesta över till Jukola med seriösa avsikter. På hemresan skiner det dock igenom vad alla egentligen vill och fokus hamnar mer på festande och umgänge. För vissa klubbar innebär dock även överresan en anseelig mängd maltbaserad sportdryck.

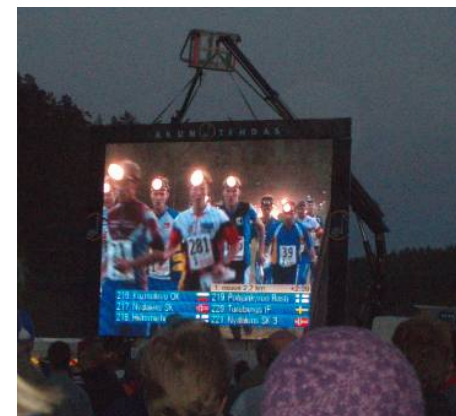
Jag var där och stora delar av dem som normalt kan hittas på KOT:s aktiviteter var där.

Årets tävling gick i Salo, en för blåsan lagom bit utanför Åbo. Vädret var strålande och som vanligt ett utmärkt arrangemang. När alla tjejer sprang var det egentligen alldeles för varmt att springa, men precis lagom för att ligga i skuggan och ta igen sig.

1360 herrlag var anmälda, vilket var nytt rekord. Jag hade förmånen att få vara med om denna start. Innan start var mycket mäktigt med alla löpare värmdes upp, plus alla de tusentals som tittade på. Jag förfärad mig innan start tillsammans med Lansens vad som skulle hända om det inte fanns tillräckligt med enheter.

Efter startskottet blev det den sedvanliga rusningen, några föll och blev översprungna. I skogen var det också trångt inledningsvis. I några få minuter hade jag läst kartan och tänkt alldeles för mycket själv vilket gjorde att jag helt plötsligt var helt ensam. ”Hmm, vart tog de andra 1300 löparna vägen?” Kom sedan in i den stora hjorden, men efter att ha kommit till fel gaffel på första var det 500 pers före vid första gemensamma kontrollen.

Sedan följde en resa i tuff terräng med köa och klättra uppför, hoppa nedför och försöka springa fort när det gick. Några saker som bör nämnas är träsket med gytjtja upp till midjan, från att ha kämpat med att springa så fort som möjligt blev det där en kamp för att ta sig fram över huvud taget. Glädje varje gång armarna drogs upp ur gytjtjan och utrustningen var kvar. Tog en kilometer innan kartan blev ren och läsbar igen.

Nästa sak var tredje sista kontrollen, egentligen en lätt sträcka fram till en detaljerad sluttning. Tydligt verkar alla ha bommat den. Själv så sprang jag helt galet snett och hamnade nästan utanför min kartkant. Jag förstod att jag var fel, men det tog ett tag innan det blev rätt igen. I skogen var det massor av löpare, alltifrån hetsigt

aggressiva till apatiskt uppgivna, alla med sina egna teorier var de var. Kul att vara med om en sådan extrem klungbom faktiskt. När jag äntligen hittat kontrollen hade jag bommat nästan fem minuter men trots det sprungit om 30 pers på den kontrollen...

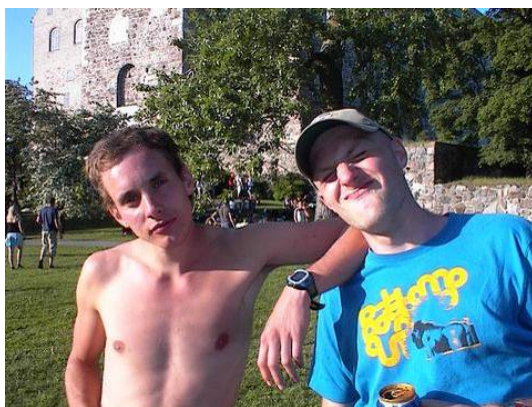
Dusch, bastu, öl, borde heja på laget, ensam och trött i natten, somnar. Vaknar, hejar på slutet, hela Bajen går till

bastun och dricker whisky och stämningen stiger snabbt.

När alla är i mål på söndagen går resan vidare till Åboparken. De föreningar

som inte har en egen sektion för sådant försöker visa upp sig i fotbollsspel. Bajen hade några stärkande flaskor som skickades runt. Den som tittade förbi var välkommen att smaka, men tyvärr kom det nu inte riktigt tillräckligt många och

tittade förbi, vilket ledde till att Bajentroppen blev lite väl yrslig. Men på båten kom vi tydligen och till buffén och därifrån också. För att bli ren, fin och redo genomfördes som vanligt ångbastu i hytten.

Dansgolven intogs och även om nu detta inte var något KOT-evenemang så var det klar överrepresentation av KOTare på slutet. Bäst i fest, som vanligt!

// Bajen-Vb

